

Ret, ville de finde sig henkastede i det beklagelige Alternativ: enten at blive afmægtige af Frygt for at gjøre Uret, eller vilkaarlige for ikke at være ubirksomme. Men det er endnu nødvendige for Borgerne at vide, hvad de have Ret til at gjøre, hvad de ere pligtige at undlade, hvor de skulle adlyde, hvad de skulle taale. At overlade det til selve Commissionerne i hvert enkelt Tilfælde selv at bestemme deres Competences Omfang, er at priisgiive den individuelle Frihed, Eiendomsretten, den communale Myndighed og Beskatningsret — fort sagt alle de Goder, der ere fuldt saa hellige og vigtige som Reenlighed og Sundhed, til ubunden Vilkaarlighed. At overlade det til Justitsministeren i Instructioner at bestemme Grændsen af denne Myndighed, er at overgive den lovgivende Magt til en Forsvaltnings-Autoritet, som ved dens Udøvelse ikke engang vilde være bunden til de Former, i hvilke selve Absolutismen fandt en Dæmper, — overgive den netop i et Anliggende, hvori denne Autoritet vilde savne den Veiledning, som anerkjendte Grundsætninger og en hævdet Praxis give i de fleste andre Forhold, og saaledes finde sig kastet ud i det Ubekjendtes ubegrændede Ubestemthed. Det Første kan være nødvendigt midt under en herskende voldsom Epidemi, som man med Rette har sammenlignet med de overordentlige Forhold, der stundom kunne retfærdiggjøre en forbigaaende Beleiringsstilstand, men vilde være utaaleligt under regelmæssige Tilstandes lovbundne Frihed. Det Sidste er formeentlig uforenligt med et frit Statssamfunds Livsbetingelser.

Idet Udvalget saaledes hverken kan tilraade at standse en gavnlig Sag ved at forkaste et Lovforslag, som endnu ikke er tilstrækkeligen forberedt eller at forfølge et ønskeligt Formaal med Dypgvelse af endnu vigtigere Grundsætninger, har det forenet sig om at tilraade Forsamlingen kun at give sit Samtykke til, at Udkastet erholder Lovskraft for et snevert begrændset Tidrum (s. Ex. af 5 Mar), deraf at fjerne Alt, hvad der kun hører hjemme i en endelig Medicinallovgivning, (s. Ex. Drettelsen af en øverste Medicinalautoritet, Forandring i Sundhedskollegiets Omraade o. dsl.),

at indskrænke Sundhedscommissionernes Virksomhed til de Steder, hvor Betingelserne for samme nogenlunde ere tilstede, at give Sundhedsdirectionerne en Ordning, som strax kan bringes i Udførelse, men ogsaa kun som aldeles foreløbig kan findes tilstedelig, og fremfor Alt at overdrage Myndigheden til at give de bindende Regler for Sundhedspolitiet's Besøttelse, som ikke kunne undværes, (som ikke findes i Lovudkastet, som Udvalget ikke seer sig istand til at indbringe i samme, og som formeentlig ikke kunne overlades til Justitsministeriet) til Communerne, endelig ved en temporær Bevilling at sætte Regjeringen istand til at forskaffe sig den saghyndige Medhjælp, som den ønsker og behøver til foreløbigen at bringe Sagen i Gang og til at tilveiebringe alle Forarbejderne, hvorpaa inden Fristens Udløb et fuldstændigere Udkast til en endelig Lov kan bygges.

Udvalget har da tænkt sig Sagens videre Fremgang paa den Maade, at Justitsministeriet ved den nævnte Medhjælp tilveiebringer — ikke en Instrux, som det kunde udfærdige med fuld Lovskraft, men et Forslag til en Normalvedtægt, som indeholder en formuleret Udtalelse af de Fordringer, der fra Sundhedspleiens Standpunkt maae ønskes iværksatte, at dette Forslag eenslydende forelægges alle Kjøbstædernes Communalbestyrelser, og, for de enkelte Landdistricters Vedkommende, hvor særlige Sundhedscommissioner blive oprettede, for Amtsrådene, og at disse folkelige Autoriteter derefter ville have at tage Beslutning i Sagen. Disse Vedtægter skulde da indsendes til Justitsministeriets Approbation, som forinden vel kunde indlede yderligere Forhandling med vedkommende communale Autoritet, — til den Ende endog gjennem en udsendt Befuldmægtiget træde i umiddelbar Underhandling med samme, men ikke kunde indføre i Vedtægterne Noget, hvortil deres Samtykke ikke var opnaaet, og kun nægte Stadfæstelsen, forsaavidt deri skulde findes Noget, som strider mod bestaaende Love eller anerkjendt gjældende Regler. Disse Vedtægter, som naturligviis paa samme Maade kunde forøges eller forandres, vilde da være gjældende Regler for det nævnte Tidrum,